

Socialistiskt Forum, ABF och Syrien

Innehåll

Introduktion	1
Fredrik Malm: Assad-anhängare bjuds in till Socialistiskt forum	2
Replik: Syriensolidaritet är ingen stödorganisation för Assad	3
<i>Arbetarmakt</i> : Lyckat möte på Socialistiskt Forum	4
<i>Proletären</i> : Fredrik Malm, ABF och Syrien	6
<i>Internationalen</i> : Syrienmöte på Socialistiskt forum	7

Introduktion

I Stockholm hålls årligen ett evenemang som kallas *Socialistiskt Forum*, med ABF Stockholm som en av huvudarrangörerna. Arrangemanget har utvecklats till närmast en institution, där vänstern träffas och genomlyser och diskuterar olika aktuella frågor.¹ Ett sådant initiativ är givetvis viktigt för att hålla debatten igång, för att få ny eller fördjupad kunskap, för att slipa argument, för att få till stånd vänstersamverkan i frågor när så är möjligt och för att hitta vägar att åter göra vänstern till ett levande politiskt alternativ. I sakens natur ligger att det då också behövs högt till tak för att olika åsikter ska kunna brytas mot varandra.

Detta år kom dock smolk i bägaren – man beslöt nämligen att begränsa yttrandefriheten, genom att ett av de redan förannonserade seminarierna ströks från dagordningen. Det som fick arrangörerna att vidta en sådan åtgärd var ett möte som skulle handla om Syrien, ett ämne som är mycket infekterat i den svenska vänstern. Det seminarium som ställdes in hade rubriken ”Syrien: Lögner, utländsk inblandning och brott mot folkrätten” och bakom detta stod Folket i Bild/Kulturfront och Syriensolidaritet.

Det hela gick snabbt. Fredagen 30/11, dvs dagen innan Socialistiskt Forum gick av stapeln, publicerar *Aftonbladet* en insändare av Folkpartiets utrikespolitiska talesperson Fredrik Malm (se nedan), där denne menade att de som stod bakom Syrien-seminariet var Assad-anhängare och att mötet därför skulle bli ett ”hyllningsmöte” för Assad. ABF reagerade direkt och inställde mötet.²

Detta reser otvivelaktigt en hel del frågor och problem:

- Är det rimligt att böja sig för en figur som Fredrik Malm, som inte har något med arbetarrörelsen och vänstern att göra?
- Vilka blir konsekvenserna om man accepterar censuringrepp av detta slag? Innebär det inte att man skapat ett prejudikat som öppnar för fler sådana ingripanden i framtiden?
- Vilka gränser för ”demokratin” inom vänstern och arbetarrörelsen bör vi sträva efter? Är det OK att acceptera munkavlebeslut genom att hänvisa till att en viss ståndpunkt är ”kontrarevolutionär”, innebär stöd till en diktatur eller liknande? Och om svaret är ja, vilka ska i så fall avgöra detta?

¹ I sin presentation skriver arrangören själv ”För elfte året i rad fylls ABF-huset med människor, idéer, kamp och rörelse. Det blir radikalt, visionärt, utopiskt, lokalt, globalt, pragmatiskt och kompromisslöst i en enda härlig röra.”

² I ett inlägg till *AB* samma dag (30/11) skriver ABF Stockholm ”Programpunkten ... är med andra ord inställd”.

- Vilka blir konsekvenserna för debatt och samarbete inom vänstern om delar av densamma ställer sig bakom inskränkningar på yttranderätt och debatter av det slag som vi här sett exempel på?

Givetvis kan man inte tillåta vem som helst tala om vad som helst på ett arrangemang som Socialistiskt Forum, t ex finns det ingen anledning att i ett sådant sammanhang släppa fram uttalande fiender till arbetarrörelsen och socialismen (t ex en folkpartist som Fredrik Malm) – de kan anordna sina egna möten. Men när det gäller riktningar som kan räknas till vänstern i bred mening måste man kunna debattera kontroversiella frågor, låta olika ståndpunkter och idéer öppet ställas mot varandra och diskuteras även om meningsskiljaktigheterna är stora.

En demokrati som innebär att man i demokratins (eller något annats) namn censurerar *åsikter* som man inte gillar, det är inte demokrati. Inom arbetarrörelsen och vänstern är det viktigt att försvara demokratin, att låta olika riktningar komma till tals. Så länge som det rör sig om att uttrycka och argumentera för politiska idéer och ställningstaganden i olika frågor och *inte* om uppmaningar till terrorhandlingar och liknande, så bör vi försvara rätten att framföra även sådant som vi anser vara djupt felaktigt – och kritisera istället för att försöka tysta ned.

Försvar för yttrandefrihet och andra demokratiska rättigheter är inte en mer eller mindre oviktig taktisk fråga utan en *principiell*. Man måste vara mycket restriktiv när det gäller att acceptera demokratiska inskränkningar, särskilt från statens sida. Och när det gäller hot eller direkta angrepp mot demokratiska rättigheter (t ex mötesfrihet eller demonstrationsrätt) som riktas utifrån mot arbetarrörelsen/vänstern (från t ex högerextremister), då kan vi inte alls lita på staten, utan måste själva ställa upp till försvar för dessa rättigheter.

Om vi menar allvar med att kämpa för frihet och rättvisa måste vi konsekvent stå för tolerans och för demokratiska rättigheter och yttrandefrihet även för sådana som vi är oeniga med. Som Rosa Luxemburg sade: ”frihet innebär alltid frihet för olikänkande”.

När det gäller den aktuella frågan (det inställda Syrienmötet) överensstämmer undertecknads ståndpunkt ganska väl med den som formuleras i artikeln från *Arbetarmakt* nedan.

De inledande texterna nedan är Malms AB-inlägg och svaret från arrangörerna av Syrienmötet i samma tidning. Sedan följer de kommentarer som hittills publicerats i svensk vänsterpress. *Flamman* och *Offensiv* finns inte med här eftersom de inte skrivit om saken (än).

Martin F 8/12 2012

Fredrik Malm: Assad-anhängare bjuds in till Socialistiskt forum

Aftonbladet 30/11 2012

Det kan vara klokt att påminna LO och ABF om att det just nu pågår ett blodbad i Syrien.

Nu på lördag hålls ”Socialistiskt Forum” i Stockholm. Det är en dag med seminarier kring vänsterfrågor, arrangörer är LO och studieförbundet ABF.

De flesta seminarier ser ut att vara både intressanta och tankeväckande. Men vad som fastnar på näthinna när jag bläddrar i programmet för Socialistiskt Forum är ett seminarium under rubriken ”*Syrien: Lögner, utländsk inblandning och brott mot folkrätten*”. Arrangör för seminariet är ett nätverk som kallar sig ”Syriensolidaritet”.

En titt på nätverkets hemsida visar att det handlar om ett rent och skärt stödnätverk för Syriens diktator Bashar al-Assad och hans regim. På hemsidan länkas till en rad artiklar som öppet försvarar Assadregimen och som hävdar att inbördeskriget i Syrien mer eller mindre är en massmedial bluff i västvärlden. Förutom att försvara regimen i Syrien hävdas bland annat att ”flyktingströmmen till Turkiet är bara en mediemanipulering”.

Det kan vara klokt att påminna LO och ABF om att det just nu pågår ett blodbad i Syrien. Dödstalen närmar sig 35 000 människor. Det dödas från alla håll, men Bashar al-Assad är den överlägset störste förbrytaren. Att LO och ABF skänker legitimitet till Bashar al-Assads svenska stödtrupper i en tid som denna är beklämmande.

Det står förstås arbetarrörelsen i Sverige fritt att hylla vilken diktator de så önskar. Men det är inget obligatorium att bjuda in till hyllningsmöten för Bashar al-Assad på ”Socialistiskt Forum”. Eller är det så att just Baathregimen i Syrien anses vara extra ”socialistisk”?

Det finns grupper inom den yttersta vänstern som regelmässigt stödjer regimer som är på kollisionkurs med västvärlden. De försvarade Slobodan Milosevic krig på Balkan, liksom de försvarade Muammar Gaddafis beskjutning av libyska städer under arabiska våren och Saddam Husseins diktatur i Irak. Samma krets personer driver nu en vetlös kampanj för att rentvå Bashar al-Assad i Syrien.

Det borde finnas en gräns för vilka extremister den etablerade vänstern i Sverige är beredd att syresätta på sina arrangemang och inkludera i de egna leden.

Fredrik Malm

Utrikespolitisk talesperson, Folkpartiet Liberalerna

Replik: Syriensolidaritet är ingen stödorganisation för Assad

Aftonbladet 3/12 2012

Malm ger en helt felaktig bild av våra ståndpunkter.

Fakta

DEBATT: Replik på Fredrik Malms debattartikel ”Assad-anhängare bjuds in till Socialistiskt forum”, som publicerades den 30 november. Fredrik Malms artikel har även besvarats av ABF Stockholm, under rubriken ”Vi har inte varit tillräckligt uppmärksamma”.

På Aftonbladet debatt 30/11 kritiserar Fredrik Malm ABF för att under Socialistiskt Forum tillåta ett seminarium under rubriken ”Syrien: Lögner, utländsk inblandning och brott mot folkrätten” arrangerat av Syriensolidaritet och FIB-Kulturfronts Stockholmsavdelning. ABF ställde sedan in mötet utan diskussionen med arrangörerna. Malm påstår att mötet ska vara ett hyllningsmöte till Bashar al-Assad. Han ger en helt felaktig bild av Syriensolidaritets ståndpunkter och av artiklar på Syriensolidaritets hemsida.

Malms beskrivning stämmer inte alls. Syriensolidaritet är ingen stödorganisation för Assad.

Syriensolidaritets viktigaste paroller är:

Ett fritt, enat och självständigt Syrien;

Upphäv sanktionerna mot Syrien;

Inget svenskt stöd till krig mot Syrien.

Syriensolidaritet stöder FN:s fredsplan, trots alla svårigheter.

Vi återger nedan föreningen Syriensolidaritets uppfattning:

Inför hotet att Sveriges regering, med stöd av en majoritet av oppositionen i riksdagen, skulle dra in Sverige i ännu ett orättfärdigt angreppskrig under USA:s och Natos ledning startade Föreningen Syriensolidaritet.

Vi menar att det bara finns en väg ut ur krisen i Syrien och det är vapenstillestånd och en förhandlingsprocess, som inte blir lätt. Syrien är en sekulär stat, kanske Mellanösterns enda vid det här laget, ett land med flera religiösa samfund och etniska grupper som måste samsas om makten. Det säger sig självt att motsättningar mellan stora folkgrupper inte kan lösas med militära medel, vilket skulle kunna medföra den ena gruppens övergrepp eller folkmord på den andra eller den andra på den tredje.

Ett maktövertagande i Syrien av de fundamentalistiska grupper som idag driver upproret med utländskt militärt och ekonomiskt stöd skulle med all sannolikhet betyda slutet på den sekulära staten och början på ett allmänt religionskrig. Är det just detta USA och Israel önskar uppnå?

Hashim al-Malki, sekreterare i föreningen Syriensolidaritet

Anders Romelsjö, styrelseledamot.

Arbetarmakt: Lyckat möte på Socialistiskt Forum

2/12 2012

Socialistiskt Forum arrangeras årligen av ABF Stockholm och LO-distriktet på ABF-huset i Stockholm – den självklara plats där vänstern i Stockholm strålar samman. I år ägde forumet rum lördagen den 1 december. Arbetarmakt deltog som vanligt med bokbord men också med ett möte under rubriken ”EU-krisen: Finanskapitalets diktatur eller arbetarregering?”

Mötet ägde rum redan kl. 10, när många ännu inte tagit sig till ABF-huset. Trots detta lockade det 50 deltagare och blev det största av forumets möten under det första passet. Det hölls två inledningar. Först ut var Nicholas Rahm från Arbetarmakt som presenterade den politik som vi och vår internationella organisation Förbundet för Femte Internationalen står för i den nuvarande krisen. Han hänvisade också till sitt eget besök i Grekland i somras och den grekiska krisen stod i fokus för hela mötet.

Den andra inledningen stod journalisten och författaren Kajsa Ekis Ekman för. Hon var precis hemkommen från ett av många besök i Grekland och har i artiklar bland annat i *Dagens Nyheter* redovisat sina intryck från den allt djupare krisen. Ekis Ekman kunde också ge levande bilder av hur det grekiska samhället förändrats under de senaste åren. Hon ställde slutligen också frågan om den europeiska kapitalismens pågående slakt på offentlig välfärd inte också kommer att leda till ett mer auktoritärt styre som även hotar den parlamentariska demokratin.

Den tråden togs också upp av andra deltagare på mötet. Det hänvisades framför allt till en radiointervju med Urban Bäckström, ordförande i Svenskt näringsliv. Bäckström har i intervjun starka invändningar mot att en majoritet av väljarkåren skulle kunna inskränka det privata vinstintressets verksamhet. Den kinesiska modellen för en auktoritär kapitalism föresvävar också en och annan borgare som ett ideal. Det var den här typen av frågor som diskussionen berörde, liksom frågan vad som skulle hända om en grekisk vänsterregering inställde betalningarna på lånen.

Arbetarmakts bokbord gick som vanligt bra och material såldes för 920 kronor. Vi kunde konstatera att hela vänstern var företrädd bland bokborden, med ett enda undantag. För andra

året i rad hade Rättvisepartiet Socialisterna nekats bord. Det är en hållning som är främmande för socialistiska värderingar. Varför acceptera en rad företrädare för stalinistiska grupper och syndikalister och anarkister men inte Rättvisepartiet Socialisterna? Det framstår – oavsett eventuella formaliteter – som ett övergrepp mot den solidaritet som bör finnas inom vänstern – trots skillnader i åsikter.

En annan incident som måste påtalas är att ett möte om Syrien plötsligt inställdes. Folket i Bild/Kulturfront och Syriensolidaritet hade anmält och fått godkänt ett möte med rubriken ”Syrien: Lögner, utländsk inblandning och brott mot folkrätten”. Vi har inte mycket till övers för övervintrande stalinister som med argument om folkrätten i praktiken blir ett slags stöd åt Assads brutala regim i Syrien. Vi är dock vana vid att de finns inom vänstern, oavsett om de med märkliga argument bortser från för Milosevic eller Pol Pots vidriga regimer, och vi har inga problem med att bemöta dem. Härom veckan arrangerade Socialistiska Partiet ett möte om kampen i Syrien just på ABF-huset. Mötets inriktning ifrågasattes då av flera företrädare för just de åsikter som Syriensolidaritet och FIB/Kulturfront propagerar. Det var som väntat inga problem att bemöta dessa åsikter. Hur avskryvda deras argument än kan vara, finns det ingen anledning att bannlysa dem från vänstern. Det skedde dock på Socialistiskt Forum.

Det följande är uppenbarligen vad som hände: Mötet accepterades och finns mycket riktigt med i forumets program. Det fanns dock en person som aldrig haft för avsikt att besöka forumet men som utsett sig själv till Per Ahlmarks efterträdare som övervakare av vänstern. Det handlar givetvis om Fredrik Malm, Folkpartiets talesperson i utrikespolitiska frågor. Under rubriken ”Assad-anhängare bjuds in till Socialistiskt forum” går Malm i *Aftonbladet* den 30 november till storms mot det planerade mötet. Han går på i Ahlmarks fotspår och raljerar: ”Det står förstås arbetarrörelsen i Sverige fritt att hylla vilken diktator de så önskar.”

Fredrik Malm har säkert aldrig besökt Socialistiskt forum och har därför ingen som helst aning om vilken spännvidd som företräds. Arrangörerna stöder givetvis inte alla åsikter som förs fram. Vid förra årets forum talade Jan Myrdal om sin senaste bok om de indiska naxaliternas bondekrig. Hur många tror att ABF eller LO-distriktet stöder naxaliterna? Men Malm argumenterar aldrig på ett ärligt och öppet sätt. Han har blivit upplärd av Ahlmark och argumenterar ständigt med insinuationer, lögner och halvsanningar.

Malm är riksdagsman och en känd företrädare för Folkpartiet. Var det detta som fick Göran Eriksson, studieombudsman på ABF Stockholm, att i sitt svar skriva: ”Vi har i det aktuella fallet inte varit tillräckligt uppmärksamma på vad föreningen Syriensolidaritet står för och kommer att uppmana arrangören av seminariet att dra sig ur Socialistiskt Forum då vi, ABF Stockholm, inte vill ha något att göra med uppenbarligen öppna anhängare till den hänsynslösa diktaturregimen i Damaskus.”

Vad som hände med uppmaningen vet vi inte. I ett flygblad som spreds under forumet hävdade dock Syriensolidaritet att mötet stoppats. Göran Erikssons svar beskrivs i flygbladet felaktigt som att ”han kommer att följa Fredrik Malms krav”. Det Göran Eriksson säger i sitt svar är att arrangören ska uppmanas att dra tillbaka mötet. Det är dock inte samma sak. Hur kontakten sedan varit mellan arrangörerna och ABF vet vi inget om, men arrangörerna beskriver det som att mötet stoppades. De förnekar också att de skulle stöda Assads regim. Det kan diskuteras, men i och med att mötet inte blev kunde den diskussionen inte föras.

Det finns två problem i detta. Det första är att Fredrik Malm inte ska ha någon vetorätt när det gäller vad som ska finnas med i ett socialistiskt arrangemang. Han är en utpräglad fiende till allt som har med socialism och arbetarrörelse att göra. Han får gärna ägna sig åt att hålla reda på vad allianspartiernas företrädare tycker om Saudiarabien – är det en diktatur eller inte? Där kan han eventuellt göra en insats med att klaga på bristande demokratiska insikter.

Det andra problemet kan uppstå om arrangörerna börjar definiera de politiska ramarna på ett snävare sätt än hittills. Det finns exempelvis många deltagare i forumet som vi är djupt oeniga med. Det gäller företrädare för socialdemokratin och Vänsterpartiet och det gäller representanter för olika stalinistiska grupper. Det bästa sättet att bekämpa deras åsikter är dock att bemöta dem i öppen diskussion, inte förbjuda dem.

Arbetarrörelsen och vänstern måste präglas av arbetardemokrati, där den gemensamma solidariteten och sammanhållningen gentemot borgarna är hundra procentig. Det gäller också de stalinister och maoister som övervintrar i FIB/Kulturfront – och som för fyrtio år sedan inte drog sig för att med våld, tvång och polis angripa den anti-stalinistiska vänstern. De är omöjliga att reformera men deras argument måste bemötas i öppen debatt. Vi motsätter oss – trots att vi delar mycket av avskyn för deras argument – att de definieras ut ur vänstern.

Arbetarmakt Stockholm

Proletären: Fredrik Malm, ABF och Syrien

Ledare 6/12 2012

Folkpartisten Fredrik Malm tillhör den gapiga bombhögerens allra gapigaste företrädare, alltid beredd att rycka ut till de imperialistiska krigens försvar.

Beryktad är han för ett uttalande 2007: ”I Sverige säger människor: USA ut ur Irak. Jag skulle hellre säga: USA in i Iran.”

Som bekant har Malms blöta krigsdröm ännu inte gått i uppfyllelse, men skam den som ger sig. Just nu pågår ett preludium till det krig Malm längtar efter, genom kriget mot Syrien, allt enligt uppjord imperialistisk plan: Först tar vi Damaskus, sedan Teheran.

I detta krig känner sig Malm kallad att göra en insats, om än bara här hemma och med den fria opinionsbildningen i skottgluggen. Men ändå. Kan man inte frammana bomber över Iran kan man kanske framtinga munkavlar på dem som ifrågasätter den imperialistiska propagandans bild av kriget i Syrien.

Sagt och gjort. I Aftonbladet (30/11) går Malm till ettrig attack mot ABF och LO, som haft fräckheten att låta föreningens Syrensolidaritet arrangera ett seminarium på årets Socialistisk Forum i Stockholm. Malm vet inte till sig av förtrytelse.

”Det borde finnas en gräns för vilka extremister den etablerade vänstern i Sverige är bredd att syresätta på sina arrangemang och inkludera i de egna leden”, dundrar han men fingret riktat mot Syrensolidaritet, som anklagas för att vara ”ett rent och skärt stödnätverk för Syriens diktator Bashar al-Assad och hans regim”.

Påståendet är en lögn, vilket Malm vet eftersom han enligt egen utsago varit inne på Syrensolidaritets hemsida och där kunnat ta del av föreningens plattform. Syrensolidaritet värnar Syriens suveränitet, mot den utländska inblandning som pågår, man kräver att sanktionerna mot Syrien upphävs och man säger nej till svenskt stöd till krig mot Syrien.

Men man tar ingen särskild ställning till regimen i Syrien. Den saken lämnas till det syriska folket att avgöra – när den utländska inblandningen upphört och en fredsprocess kommit igång.

Malm bryr sig inte om sådant finlir. Den som vägrar att inordna sig i den imperialistiska kampanjen mot Syrien är en diktaturkramare. Punkt slut. Några mellanlägen existerar inte i Malms svartvita värld.

Man kan skaka på huvudet åt en ständigt överhettad typ som Malm, men han är i alla fall förutsägbar i agerandet som imperialistisk megafon. Den tragiska rollen i det malmska skådespelet spelas därför av ABF i Stockholm och av dess studieombudsman Göran Eriksson, som omedelbart lade sig platt för skrånhögern.

I ett svar till Malm, publicerat samma dag, ber Eriksson så väldigt mycket om ursäkt för tilltaget att låta Syriensolidaritet framträda på Socialistiskt Forum – ”vi har inte varit tillräckligt uppmärksamma” – och han lovar på stående fot att stoppa föreningen och medarrangören FIB Kulturfront från deltagande, ett löfte som också infrias. På socialdemokratiska arrangemang tillåts ingen framföra uppfattningar som ifrågasätter imperialismens agenda.

Visst är det djupt tragiskt. ABF tar fram munkavlen när imperialismen och dess megafoner påbjuder största möjliga tystnad från fiendehåll och hela det politiska, journalistiska och kulturella etablissemanget tiger med i lika kuslig som skamlig anpasslighet. Ensidigheten i rapporteringen om utvecklingen i Syrien är närmast total.

Som kuriosa skall nämnas att den trotskistiska bombvänstern uttryckt sig uppskattande om ABF:s agerande, så numera räknar SP inte bara islamistiska jihadister till revolutionens avantgarde, utan också sossar. Ridå.

Nu hålls seminariet ”Syrien: Lögner, utländsk inblandning och brott mot folkrätten” i alla fall. På FIB Kulturfronts lokaler i Stockholm inom kort. Vi kan därtill lova att Proletärens Patrik Paulov och Erik Anderson kommer att hålla fler möten om vad som verkligen händer i Syrien. Vi antiimperialister låter oss inte tystas.

Fredrik Malm är numera utrikespolitisk talesperson för Folkpartiet. Tidigare var han lika krigsgalen ordförande för Liberala Ungdomsförbundet. Under den tiden hände det sig att media rapporterade om en explosion på en påstådd kärnanläggning i Iran, eventuellt orsakad av en amerikansk flygattack.

Fredrik Malm kastade sig genast över ordbehandlaren för att skriva ett snabbt pressmeddelande: ”Liberala Ungdomsförbundet stöder USA:s flygattack mot Iran”, skrev han.

Några timmar senare visade det sig att det var en bensintank som exploderat, så Malm fick masa sig till ordbehandlaren igen: ”Om USA hade attackerat Iran, så hade Liberala Ungdomsförbundet stött attacken”, skrev han.

Att ABF låter sig hunsas av en sådan person säger allt. Uppmärksamheten åt höger är uppenbart lika med noll.

Internationalen: Syrienmöte på Socialistiskt forum

7/12 2012

På Socialistiskt forum planerades mängder av föreläsningar, och seminarier. Även några som skulle handla om den arabiska våren och det folkliga upproret i Syrien fanns därför med på tapeten. ”I samtliga fall har det varit med stöd, öppet eller underförstått, till upproren mot våldsregimerna inklusive den i Syrien”.

Föreningen ”Syriensolidaritet”, där det finns folk med en slags poststalinistisk bakgrund och som i praktiken stöder den besudlade Assadregimen i Syrien stoppades i sista sekund från att hålla det redan inplanerade seminariet den skulle hålla (”Syrien: Lögner, utländsk inblandning och brott mot folkrätten”). Det var ABF:s bedömning, inte vår. Det man kan säga om detta är att ABF borde ha talat med en annan tunga från början. Såsom det skedde är det minst sagt problematiskt.

Ett annat seminarium med Syrien som tema stod "Nätverket Syrien-Sverige" för. Seminariet hölls under rubriken "Syrien, vänstern och internationell solidaritet". Representanter från Stöd den syriska revolutionen, Assyriska demokratiska organisationen och Helena Gillinger från Nätverket Syrien-Sverige fanns bland andra representerade i panelen. Det var ett väl besökt seminarium och mycket inspirerande. Medlemmar från Socialistiska Partiet medverkar aktivt i Nätverket Syrien-Sverige och har vid flera tillfällen hållit en "Röd lördag" för Syriens barn.

Socialistiska Partiets syn på vad som händer i Syrien är otvetydig: vi stöder det folkliga upproret och de krafter som tar ställning för de förtrycktas sida i Syrien och är därför motståndare till regimens krig mot sitt eget folk. Det som sker i Syrien är inget annat än ett uttryck för den revolutionära processen i arabvärlden och denna process stödjer vi helhjärtat. Vi stöder syriska socialister som står på upprorets sida och på hemmaplan driver vi solidaritet med den demokratiska progressiva upprorskampen. Det innebär inte att vi stöder allt som oppositionen skulle vilja att det ska ske i Syrien, till exempel i form av en eventuell imperialistisk intervention. Att betrakta den syriska vänstern som medkämpar innebär inte i alla lägen att vi delar samma perspektiv.

Alex Fuentes